

אברהם לינקולן

אגרת אל הוקר

עם מניו־יורק במפקד על ארמית הפוטומק

נתתיך בראש צבא הפוטומק. עשיתי זאת, פמוכן, על סמך נמוק מספיק, ובכל זאת סבורני, שמוטב לך לדעת, כי יש כמה דברים שבהם איני מרצה בך. סבורני, שאינך מערפב פוליטיקה באמנותך, ובזה הדין עמך. יש לה צאמון בעצמך, ויהי זו סגלה רבת-ערך, ואולי הכרחית. אתה שאפתן, ואף דבר זה – בגבולות מתקבלים על הדעת – קרוב לכרכה יותר מלנזק. סבורני שבימי פקודו של גנרל ג'ונסיד על הצבא הלכת אחרי שאפתנותך ועמדתך לשטן על דרכו ככל שנתן לך, ובדבר זה עשית עול גדול לארץ ולקצין-חבר רב־זכויות ומקבד. שמעתי, בארח מהימן, שאמרת זה לא בך, כי הצבא והממשלה זקוקים לדיקטטור. פמוכן, לא בגלל הדברים האלה, אלא על אף הדברים האלה – נתתי לך את הפקוד. רק מצביאים הזוכים בהצלחה יכולים לטען לדיקטטורה. מה שאני מבקש ממך הוא הצלחה צבאית. נאקבל עלי את סכונ הדיקטטורה. הממשלה תעמד לימינך עד קצה גבול יכולתה והוא לא ותר ולא פחות משעשתה ותעשה לכל המפקדים. חוששני מאד, כי הרוח – אשר גמרת בלבך לנטעה בצבא – של בקרת כלפי המפקד ומניעת אמון ממנו, תהפך עתה נגדך. אסיע בידך ככל יכולתי לנדבאה. לא אתה ולא גפוליון, אלו הנה בחיים עמה, לא הניתם יכולים להוציא דבר טוב מצבא כל עוד שורה בו רוח כזאת. ועשה הנהר מפוזיות, אף במרץ וערנות ללא-חשך לך קדימה ונתת לנו נצחונות.

א. לינקולן